

Αριθμός 1273 /2005

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΣΤ' Ποιν. Τμήμα-ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Συγκροτήθηκε από τους δικαστές: Στυλιανό Μοσχολέα Αντιπρόεδρο, Θεόδωρο Μπάκα και Γεώργιο Σαραντινό - Εισηγητή, Αρεοπαγίτες.

Με την παρουσία και του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Χρήστου Σιδέρη (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Πελαγίας Λόζιου.

Συνήλθε σε Συμβούλιο στο Κατάστημά του στις 19 Οκτωβρίου 2004, προκειμένου να αποφανθεί για την αίτηση του αναιρεσίοντος - κατηγορουμένου ..... του ....., κατοίκου ....., περί αναιρέσεως του με αριθμό 4165/2003 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών, με πολιτικώς ενάγουσα την εταιρεία με την επωνυμία "ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ", που εδρεύει στο Χολαργό Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα.

Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών με το ως άνω βούλευμά του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτό και ο αναιρεσίοντος - κατηγορούμενος ζητά τώρα την αναίρεση του βουλεύματος τούτου, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 2 Δεκεμβρίου 2003 αίτησή του, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 2269/2003.

Έπειτα ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Χρήστος Σιδέρης εισήγαγε για κρίση στο Συμβούλιο τη σχετική δικογραφία με τη με αριθμό 185/20.4.2004 έγγραφη πρότασή του στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα: "Εισάγω στο Δικαστήριό σας, σύμφωνα με το άρθρο 485 παρ. 1 Κ.Π.Δ. την υπ' αριθ. 5/2.12.2003 αίτηση αναιρέσεως του κατηγορουμένου ..... του ....., κατοίκου ....., η οποία ασκήθηκε στο όνομά του και για λογαριασμό του από τη δικηγόρο Δήμητρα Σακαρέλλου, δυνάμει ειδικού προς αυτή πληρεξουσίου, με δήλωσή της ενώπιον του Γραμματέα του Πλημμελειοδικείου Αθηνών, κατά του 4165/2003 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών και εκθέτω τα ακόλουθα: 1. Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών με το ανωτέρω βούλευμά του παρέπεμψε ενώπιον του ακροατηρίου του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, τον παραπάνω αναιρεσίοντα-κατηγορούμενο, προκειμένου να δικασθεί για παράβαση των άρθρων 1,2 παρ. 3, 66 παρ. 2 Α περ.γ, Γ περ. β, 3 εδ. Β Ν.2121/1993, όπως αντικαταστάθηκε η παρ. 2 του άρθρου 66 του ίδιου νόμου με την παρ. 10 του άρθρου 81 Ν.3057/2002. Κατά του παραπάνω βουλεύματος ο αναιρεσίοντος δεν άσκησε έφεση όπως εδικοιούτο, αλλά μετά τη λήξη της προθεσμίας της εφέσεως, που ήταν η 22.11.2003, άσκησε την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως την 2.12.2003 (άρθρο 473 παρ. 1 Κ.Π.Δ.), κατά του παραπάνω βουλεύματος, η οποία ασκήθηκε νομότυπα, παραδεκτά και εμπρόθεσμα. Περιέχει δε ως λόγους αναιρέσεως α) εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικών και ποινικών διατάξεων, συνισταμένη στο ότι, αφενός διευρύνθηκε η κατηγορία σε βάρος του με το προσβαλλόμενο βούλευμα, καθόσον συμπεριέλαβε και κατηγορία αναφορικά με την αναπαραγωγή DVD ταινιών και αφετέρου δέχθηκε τέλεση της πράξεώς του σε βαθμό κακουργήματος και β) έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας διότι, αφ' ενός "υπάρχουν αντιφάσεις και λογικά κενά και ενώ αποδέχεται το σύνολο των πραγματικών περιστατικών άγεται σε αντίθετο από τη λογική του Νόμου και την ορθή ερμηνεία αυτού συμπέρασμα", αφετέρου δεν "εκτιμήθηκε η πλάνη στην οποία βρισκότανε τελώντας άδικες πράξεις" (άρθρο 484 παρ. 1β, 1δ Κ.Π.Δ.). Επομένως η ασκηθείσα αίτηση αναιρέσεως είναι παραδεκτή και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω. 2. Επειδή, έλλειψη της απαιτουμένης από τις διατάξεις των άρθρων 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 Κ.Π.Δ. ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας του παραπεμπτικού βουλεύματος, η οποία ιδρύει λόγο αναιρέσεως από το άρθρο 484 παρ. 1 εδ. δ' Κ.Π.Δ., υπάρχει όταν δεν αναφέρονται σ' αυτό με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία προέκυψαν από την

ανάκριση και τα αντικειμενικά και υποκειμενικά στοιχεία του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν, καθώς και οι σκέψεις με τις οποίες κρίθηκε ότι υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας α) Είναι επιτρεπτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό που αποτελούν ενιαίο σύνολο. Και β) Αρκεί να αναφέρονται τα αποδεικτικά μέσα γενικώς, κατά το είδος τους, χωρίς να απαιτείται να εκτίθεται τι προέκυψε από καθένα απ' αυτά, ούτε είναι απαραίτητη η αξιολογική συσχέτιση και σύγκριση των διαφόρων αποδεικτικών μέσων και των μαρτυρικών καταθέσεων μεταξύ τους ή να προσδιορίζεται ποίο βαρύνει περισσότερο για το σχηματισμό της δικαστικής κρίσης. Απαιτείται μόνο να προκύπτει ότι το Δικαστήριο (ή το Δικαστικό Συμβούλιο) έλαβε υπόψη και συνεκτίμησε όλα τα αποδεικτικά στοιχεία για το σχηματισμό της δικανικής του πεποίθησης και όχι μόνον μερικά απ' αυτά (ΑΠ 1010/1997, Π.Χ. ΜΗ/354, ΑΠ 108/2000, Π.Χ. Ν/313). Η ειδική δε και εμπεριστατωμένη αιτιολογία της αποφάσεως ή βουλεύματος που επιβάλλεται από τα προαναφερθέντα άρθρα και της οποίας η έλλειψη δημιουργεί λόγο αναιρέσεως κατά το άρθρο 484 παρ. 1 δ Κ.Π.Δ., πρέπει να υπάρχει και για τους προβαλλόμενους από τον κατηγορούμενο ή τον συνήγορό του αυτοτελείς ισχυρισμούς που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην κατηγορία, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και ο ισχυρισμός για την ύπαρξη νομικής πλάνης (ΑΠ 1426/1998, Π.Χ. ΜΘ/897, ΑΠ 468/2001, Π.Χ. ΝΒ/46). Για το ορισμένο πάντως του συγκεκριμένου αναιρετικού λόγου πρέπει 1) αν δεν υπάρχει καθόλου αιτιολογία να προβάλλεται με την αίτηση αναιρέσεως η ανυπαρξία αυτή σε σχέση με το συγκεκριμένο ή συγκεκριμένα (κεφάλαια) της αποφάσεως, στα οποία αναφέρεται η αιτίαση αυτή και 2) Αν υπάρχει αιτιολογία, αλλά δεν είναι ειδική και εμπεριστατωμένη να προσδιορίζεται επί πλέον, σε τι συνίσταται η έλλειψη αυτή, σε σχέση με το συγκεκριμένο ή τα συγκεκριμένα κεφάλαια του βουλεύματος ή της απόφασης (Ολ. ΑΠ 19/2001, Π.Χ. ΝΒ/402, ΑΠ 1172/2000, 10/2001, Π.Χ. ΝΑ σελ. αντίστοιχα 363, 595). Εξ' άλλου, εσφαλμένη ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης υπάρχει όταν ο δικαστής αποδίδει σ' αυτήν διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή υφίσταται στην περίπτωση που ο δικαστής δεν υπήγαγε σωστά τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ότι προέκυψαν στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόσθηκε (ΑΠ 2275/2002, Π.Χ. ΝΓ/808). Τέλος μεταβολή της κατηγορίας η οποία δημιουργεί απόλυτη ακυρότητα, κατά το άρθρο 171 παρ. 1 β Κ.Π.Δ. και δίνει στον κατηγορούμενο δικαίωμα για ανάρτηση του βουλεύματος, κατά το άρθρο 484 παρ. 1 α του ίδιου Κώδικα, για το λόγο ότι δεν τηρήθησαν οι διατάξεις που καθορίζουν την κίνηση της ποινικής δίωξης από τον Εισαγγελέα, υπάρχει όταν η πράξη, για την οποία παραπέμπεται ο κατηγορούμενος να δικαστεί είναι διαφορετική από εκείνη για την οποία ασκήθηκε η ποινική δίωξη κατά χρόνο, τόπο και λοιπές ιστορικές περιστάσεις, καθώς και όταν η πράξη που τελέσθηκε με τις αυτές περιστάσεις αποτελείται από γεγονότα άσχετα προς εκείνα που αποτελούν την αρχική πράξη για την οποία ασκήθηκε η ποινική δίωξη, όχι δε και όταν με το βούλευμα προσδιορίζονται σαφέστερα τα πραγματικά περιστατικά που αποτελούν την πράξη, ιδίως όταν γίνεται ακριβέστερος καθορισμός της πράξης (ΑΠ 3/85, ΝοΒ 33/328, ΑΠ 1112/86, Π.Χ. ΛΣΤ/943). 3. Επειδή, κατά το άρθρο 66 παρ. 1,2 περ. α και γ και 3 εδ. β του Ν.2121/1993 που προστατεύει την πνευματική ιδιοκτησία, όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του νόμου αυτού ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία συγγενικών δικαιωμάτων, χωρίς την άδεια του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη και χωρίς την άδεια του παραγωγού υλικού φορέα, εγγράφει, αναπαράγει ή θέτει σε κυκλοφορία υλικούς φορείς, που περιέχουν εγγραφή της ερμηνείας ή της επιτελέσεως έργου που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 1 έως 5 εκατομμυρίων δραχμών, στην περίπτωση δε που ο υπαίτιος τελεί τις ανωτέρω πράξεις κατ'επάγγελμα επιβάλλεται σ' αυτόν κάθειρξη μέχρι 10ετών και χρηματική ποινή 5 έως 20 εκατομμυρίων δραχμών. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 13 εδ. στ Π.Κ. η οποία σύμφωνα με το άρθρο 12 Π.Κ. είναι εφαρμοστέα και στον παρόντα νόμο (πέρα από το άρθρο 66 παρ. 3 εδ. α αυτού) κατ'επάγγελμα τέλεση του εγκλήματος συντρέχει, όταν από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης, ή από την υποδομή που έχει διαμορφώσει ο δράστης με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης της πράξης, προκύπτει σκοπός του δράστη για πορισμό εισοδήματος. Από το πρώτο εδάφιο της τελευταίας διατάξεως προκύπτει ότι για τη συνδρομή της επιβαρυντικής αυτής

περιπτώσεως απαιτείται, αντικειμενικά μιν, επανειλημμένη τέλεση του εγκλήματος, υποκειμενικά δε σκοπός του δράστη να πορισθεί εισόδημα από την επανειλημμένη τέλεση του. Δεν απαιτείται δε να υπάρχουν προηγούμενες καταδικές του δράστη (ΑΠ 731/2000, 822/2000, Π.Χ. ΝΑ σελ. αντίστοιχα 67, 134, ΑΠ 865/2003, Ποιν. Δικ. 2003, σελ 1153).

4. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το προσβαλλόμενο βούλευμα, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών που το εξέδωσε, έκρινε και με δικές του σκέψεις, αλλά βασικώς με επιτρεπτή αναφορά στην ενσωματωμένη στο βούλευμα πρόταση του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών (ΑΠ 348/1996, Π.Χ. ΜΖ/33), ότι προέκυπταν σοβαρές ενδείξεις ενοχής σε βάρος του αναιρεσειόντος-κατηγορουμένου, για να στηριχθεί δημόσια κατηγορία στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, για παράβαση άρθρων 1,12,13γ, 14,16,17,18,26 παρ. 1α, 27 παρ. 1, 51,52,53,60,63,79 Π.Κ. και άρθρων 1,2 παρ. 3,66 παρ.2 Α περ. γ, Γ περ. β', 3 εδ. β' Ν.2121/1993, όπως αντικαταστάθηκε η παρ. 2 του άρθρου 66 Ν.2121, με την παρ. 10 άρθρου 81 Ν.3057/2002. Δέχθηκε δηλαδή το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσδιορίζονται ειδικώς και συγκεκριμένα από τις καταθέσεις των μαρτύρων, που κατονομάζει, τα συνημμένα έγγραφα, σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορουμένου, προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά. Ο ..... , ... υπηκόουτος που κατοικούσε στην ..... , ενέγραφε και πωλούσε κλεψίτυπους ψηφιακά δίσκους (CD) που περιείχαν διάφορα ηλεκτρονικά παιχνίδια και προγράμματα για υπολογιστή, χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση του νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και πολιτιστικών θεμάτων. Στη συνέχεια προέβαινε σε πώληση των ψηφιακών αυτών δίσκων εντός του χώρου των ΤΕΙ Αθηνών, χωρίς να πληρώνει δικαιώματα στους νόμιμους δικαιούχους δημιουργούς, καλλιτέχνες παραγωγούς οπτικοακουστικών έργων, σε εταιρείες στις οποίες οι δημιουργοί έχουν αναθέσει τη διαχείριση, προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος, χωρίς τήρηση οιαδήποτε φορολογικού στοιχείου και εκτόπιζε από την αγορά αντίστοιχο γνησίων αριθμό προϊόντων. Την 14.3.2003, πρωινή ώρα ο ..... πλησίον του σπιτιού του μετέφερε δύο ασημένιες βαλίτσες. Σε έλεγχο κατόπιν από αστυνομικούς στο διαμέρισμα του την ίδια ημέρα ανακαλύφθηκε να έχει δημιουργήσει αυτοσχέδιο εργαστήριο παρασκευής ψηφιακών δίσκων. Στη συνέχεια αναφέρεται από τι αποτελείτο αυτό, για να καταλήξει, ότι ήταν κατάλληλο για τον προαναφερθέντα σκοπό. Περαιτέρω στο προσβαλλόμενο βούλευμα αναφέρεται, ότι 3344 ανευρεθέντες κλεψίτυποι δίσκοι, από τους οποίους 1710 PC GAMES, 1105 προγράμματα ηλεκτρονικού υπολογιστή, 410 PSX, 61 DVD και 58 X BOX, ευρίσκοντο στην κατοχή του κατηγορουμένου, χωρίς την άδεια των δημιουργών, καλλιτεχνών, παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών, φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας), εταιρειών στις οποίες έχουν αναθέσει τη διαχείριση, προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος. Οι δίσκοι (CD) περιείχαν ηλεκτρονικά παιχνίδια και κινηματογραφικά έργα ελλήνων και ξένων δημιουργών, μεταξύ των οποίων προγράμματα Η/Υ και ηλεκτρονικά παιχνίδια της εταιρείας ".....". Στη συνέχεια αναφέρεται στο προσβαλλόμενο βούλευμα ο τίτλος κάθε προγράμματος και ηλεκτρονικού παιχνιδιού, καθώς και κάθε κινηματογραφικού έργου ελλήνων και ξένων δημιουργών. Ακόμη παρατίθενται οι επωνυμίες των δικαιούχων παραγωγών εταιρειών. Η παράθεση λεπτομερώς όλων των προγραμμάτων Η/Υ και ηλεκτρονικών παιχνιδιών, καθώς και των κινηματογραφικών έργων στο προσβαλλόμενο βούλευμα και ακόμη ο τρόπος της εγγραφής και αναπαραγωγής αυτών δεν συνιστά ανεπίτρεπτη μεταβολή της προκειμένης κατηγορίας κατά του αναιρεσειόντος, όπως αυτός φαίνεται να ισχυρίζεται, αλλά συνιστά η σαφήνεια και πληρότητα αυτή ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία της παραπάνω πράξεως, για την οποία έκρινε το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, με το προσβαλλόμενο βούλευμά του ότι έπρεπε να παραπεμφθεί ο αναιρεσειών στο παραπάνω Δικαστήριο, προκειμένου να δικασθεί γι' αυτή. Στις εταιρείες δε που λεπτομερώς αναφέρονται στο προσβαλλόμενο βούλευμα ανήκε το δικαίωμα αναπαραγωγής πολλαπλασιασμού και εκμετάλλευσης, οι οποίες είχαν αναθέσει την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στην "εταιρεία προστασίας οπτικοακουστικών έργων (ΕΠΟΕ)". Οι λεπτομερώς δε αναφερόμενοι στο βούλευμα δίσκοι ενεγράφησαν και παρήχθησαν από τον κατηγορούμενο με σύγχρονο σύστημα ηλεκτρονικών υπολογιστών, χωρίς την άδεια των δημιουργών, των εταιρειών στις οποίες οι δημιουργοί έχουν αναθέσει την διαχείριση και προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος. Συνεχίζοντας το

προσβαλλόμενο βούλευμα αναφέρει, ότι από την υποδομή που είχε διαμορφώσει ο κατηγορούμενος προς παραγωγή των ψηφιακών δίσκων τους οποίους κατείχε (ύπαρξη συστημάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών διαφόρων τύπων με αναγνώστες και εγγραφείς ψηφιακών δίσκων, οθόνη και φορητό υπολογιστή, φορητούς εγγραφείς) και από το μεγάλο αριθμό αυτών, προκύπτει η επανειλημμένη τέλεση της πράξεως της παραβάσεως του ν. 2121/93 και σκοπός του προς πορισμό εισοδήματος απ' αυτή. Με αυτά που εκθέτει επ' αυτού το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών στο προσβαλλόμενο βούλευμα αιτιολογεί πλήρως την κρίση του, γιατί η παραπάνω πράξη του αναιρεσειόντος τελέσθηκε σε βαθμό κακουργήματος και ακόμη με αυτά καταδεικνύεται ότι αυτό (Συμβούλιο) υπήγαγε σωστά τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε στις παραπάνω ουσιαστικές ποινικές διατάξεις, τις οποίες ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε. Επομένως ο ισχυρισμός του αναιρεσειόντος, ότι το Δικαστικό Συμβούλιο δεν ερμήνευσε και εφάρμοσε σωστά τις παραπάνω διατάξεις, προκειμένου να καταλήξει ότι η παραπάνω πράξη του συνιστά παράβαση σε βαθμό κακουργήματος, δεν ευσταθεί και ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθεί. Το Δικαστικό Συμβούλιο απαντά αιτιολογημένα με το προσβαλλόμενο βούλευμά του και στον ισχυρισμό του αναιρεσειόντα, ότι δεν γνώριζε, ότι η παραπάνω συμπεριφορά ήταν πράξη αξιόποινη. Ειδικότερα επ' αυτού αναφέρει εκτός των άλλων, ότι είναι γνωστό ότι και τα προγράμματα και τα παιχνίδια για ηλεκτρονικό υπολογιστή δημιουργούνται από άτομα τα οποία έχουν δικαίωμα πνευματικό επ' αυτών, όπως και δικαίωμα διαθέσεώς τους, αποκομίσεως κέρδους από την πώλησή τους και όχι από κάποια τρίτα άτομα στα οποία δεν έχει χορηγηθεί το δικαίωμα αυτό με νόμιμη συμφωνία από το δημιουργό, η δε τιμή πωλήσεώς τους από τα καταστήματα δεν μπορούσε κατά την κοινή πείρα και λογική να ανήρχετο σε τρία ευρώ το καθένα (πρόγραμμα). Αυτή η χαμηλή τιμή, την οποία αναφέρει στο απολογητικό του υπόμνημα ο κατηγορούμενος, το λιγότερο κατά την αγορά θέτει σε υποψίες τον αγοραστή, ως προς την προέλευση και τον τρόπο αποκτήσεως του προϊόντος, όταν το ίδιο έργο στα κατ/τα πωλείται σε πολύ ανώτερη τιμή. Ο κατηγορούμενος, γνώριζε ότι προέβαινε σε παραβίαση του Νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας κατέχοντας τους προαναφερόμενους 3344 κλεψίτυπους δίσκους CD ROM, με προγράμματα υπολογιστών και παιχνιδιών διέθεταν τεχνικά συστήματα (κώδικες) που προστάτευαν και ότι για την αντιγραφή τους (αρχική) απαιτείται εξουδετέρωση των κωδικών και επομένως γνώριζε ότι η κίνηση πωλήσεώς τους, κατόπιν της ως άνω εξουδετερώσεως (των κωδικών) ήταν παράνομη. Κατόπιν το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, με το προσβαλλόμενο βούλευμά του απορρίπτει με βάση τα υπάρχοντα αποδεικτικά στοιχεία τον ισχυρισμό του αναιρεσειόντος, ότι προμηθεύτηκε τον παραπάνω πολύ μεγάλο αριθμό κλεψίτυπων δίσκων από άγνωστο άτομο με το όνομα "....." και καταλήγει, ο κατηγορούμενος επιδίωκε το κέρδος πουλώντας πολλά προγράμματα και παιχνίδια για ηλεκτρονικό υπολογιστή σ' αυτή την τιμή, γνωρίζοντας ότι είχαν εγγραφεί (οι δίσκοι CD) άνευ δικαιώματος κατά παράβαση του Νόμου, περί πνευματικής ιδιοκτησίας και για τους πνευματικούς δημιουργούς, χωρίς οικονομικό όφελος, χρησιμοποιώντας προς τούτο τον εξοπλισμό που είχε εγκαταστήσει στο σπίτι του προς αναπαραγωγή των δίσκων C.D. Με όλα αυτά απαντά με σαφήνεια και πληρότητα το προσβαλλόμενο βούλευμα, ότι ε γνώριζε ο αναιρεσειών όταν προέβαινε στις προεκτεθείσες ενέργειες, ότι η συμπεριφορά του ήταν παράνομη και ενέπιπτε στις απαγορευτικές διατάξεις του παραπάνω νόμου, περί πνευματικής ιδιοκτησίας και ως εκ τούτου ποτέ δεν πίστεψε αυτός, ότι προέβαινε με τη συγκεκριμένη συμπεριφορά του σε νόμιμη ενέργεια. Κατ' ακολουθίαν και ο ισχυρισμός αυτός του αναιρεσειόντα είναι αβάσιμος.

Επειδή, από τα ανωτέρω σαφώς προκύπτει, ότι το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, με αυτά που δέχθηκε και ακολούθως παρέπεμψε τον αναιρεσειόντα-κατηγορούμενο ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, προκειμένου να δικασθεί για την παραπάνω εγκληματική πράξη, διέλαβε στο προσβαλλόμενο βούλευμά του την απαιτούμενη ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σ' αυτό, με σαφήνεια και πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις και λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την ανάκριση, τα οποία συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του παραπάνω εγκλήματος, για το οποίο κρίθηκε παραπεμπτός ο κατηγορούμενος και μάλιστα στην κακουργηματική του μορφή. Αφού δέχθηκε κατ' επάγγελμα τέλεση αυτής από την υποδομή που είχε διαμορφώσει αυτός και την οργανωμένη

ετοιμότητά του. Δηλαδή δέχθηκε επανειλημμένη ουσιαστικά τέλεση της πράξεως αυτής καθώς και πρόθεση εξακολουθήσεως αυτής, προς τον σκοπόν πορισμού παρανόμου εισοδήματος, από την εγκληματική αυτή συμπεριφορά του. Ακόμη στο προσβαλλόμενο βούλευμα εκτίθενται τα αποδεικτικά μέσα από τα οποία συνήγαγε τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά και τους νομικούς συλλογισμούς, με τους οποίους υπήγαγε αυτά στις εφαρμοσθείσες παραπάνω ουσιαστικές διατάξεις, τις οποίες ορθώς ερμήνευσε και εφάρμοσε. Κατά συνέπεια, οι προβαλλόμενοι από τον αναιρεσείοντα παραπάνω λόγοι αναιρέσεως είναι αβάσιμοι και ως τέτοιοι πρέπει να απορριφθούν. Κατά το μέρος βέβαια που οι προβαλλόμενες αιτιάσεις του αναιρεσείοντος, θίγουν την ουσιαστική κρίση του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών, η οποία δεν δύναται να ελεγχθεί αναιρετικώς, οι αιτιάσεις αυτές είναι απαράδεκτες. Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως και να καταδικασθεί ο αναιρεσείων στα δικαστικά έξοδα (άρθρο 583 παρ. 1 ΚΠΔ). ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ. ΠΡΟΤΕΙΝΩ: 1) Να απορριφθεί ως αβάσιμη η υπ' αριθ. 5/2-12-2003 αίτηση αναιρέσεως του ..... του ....., κατοίκου ....., κατά του 4165/2003 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών. Και 2) Να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα στον παραπάνω αναιρεσείοντα. Αθήνα 16-2-2004. Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Χρήστος Γ. Σιδέρης".

Αφού άκουσε τον Αντεισαγγελέα, που αναφέρθηκε στην παραπάνω έγγραφη πρότασή του και έπειτα αποχώρησε.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Η απαιτούμενη από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ ειδική και εμπειριστάωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον από το άρθρο 484 παρ. 1 στοιχ. ε' (ήδη δ') ΚΠΔ λόγο αναιρέσεως, υπάρχει στο παραπεμπτικό βούλευμα, όταν περιέχονται σε αυτό, με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την ανάκριση και θεμελιώνουν την ύπαρξη επαρκών ενδείξεων ενοχής του κατηγορουμένου για το έγκλημα, για το οποίο ασκήθηκε κατ' αυτού ποινική δίωξη, τα αποδεικτικά μέσα από τα οποία προέκυψαν τα περιστατικά αυτά, καθώς και οι σκέψεις και οι συλλογισμοί με βάση τους οποίους κατέληξε το συμβούλιο στο συμπέρασμα ότι προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας, είναι επιτρεπτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, που αποτελούν ενιαίο σύνολο, και αρκεί να αναφέρονται τα αποδεικτικά μέσα γενικά, κατά το είδος τους, χωρίς να απαιτείται να εκτίθεται τί προέκυψε από το καθένα από αυτά, ούτε να γίνεται αξιολογική συσχέτιση μεταξύ τους. Η αιτιολογία αυτή πρέπει να επεκτείνεται και στους προβαλλόμενους από τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του αυτοτελείς ισχυρισμούς, δηλαδή εκείνους που τείνουν στην άρση του άδικου χαρακτήρα της πράξης ή της ικανότητας για καταλογοισμό, στη μείωση αυτής, στην εξάλειψη του αξιοποίνου ή στη μείωση της ποινής, στους οποίους περιλαμβάνεται και ο ισχυρισμός για την ύπαρξη νομικής πλάνης. Η παραπάνω αιτιολογία υπάρχει και όταν το συμβούλιο αναφέρεται στην ενσωματωμένη στο βούλευμα πρόταση του εισαγγελέα, στην οποία εκτίθενται με σαφήνεια και πληρότητα τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την ανάκριση ή την προανάκριση, τα αποδεικτικά μέσα από τα οποία προέκυψαν αυτά και οι σκέψεις που στηρίζουν την παραπεμπτική πρόταση, με την οποία συντάσσεται και η κρίση του συμβουλίου. Εξάλλου, εσφαλμένη ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης υπάρχει όταν ο δικαστής αποδίδει σε αυτήν διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή υφίσταται στην περίπτωση που ο δικαστής δεν υπήγαγε σωστά τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ότι προέκυψαν στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόστηκε. Τέλος, μεταβολή της κατηγορίας, η οποία δημιουργεί απόλυτη ακυρότητα, κατά το άρθρο 171 παρ. 1 στοιχ. β' του Κ.Π.Δ. και δίνει στον κατηγορούμενο δικαίωμα για αναιρέση του βουλεύματος, κατά το άρθρο 484 παρ. 1 στοιχ. α' του ίδιου Κώδικα, για το λόγο ότι δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις που καθορίζουν την κίνηση της ποινικής δίωξης από τον Εισαγγελέα, υπάρχει όταν η πράξη, για την οποία παραπέμπεται ο κατηγορούμενος για να δικαστεί είναι διαφορετική από εκείνη για την οποία ασκήθηκε η ποινική δίωξη κατά χρόνο, τόπο

και λοιπές ιστορικές περιστάσεις, καθώς και όταν η πράξη που τελέστηκε με τις ίδιες περιστάσεις αποτελείται από γεγονότα άσχετα προς εκείνα που αποτελούν την αρχική πράξη για την οποία ασκήθηκε η ποινική δίωξη, όχι δε και όταν με το βούλευμα προσδιορίζονται σαφέστερα τα πραγματικά περιστατικά που αποτελούν την πράξη, ιδίως όταν γίνεται ακριβέστερος καθορισμός της πράξης. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 66 παρ. 1,2 περ. α' και γ' και 3 εδ. β' του Ν.2121/1993, που προστατεύει την πνευματική ιδιοκτησία, όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του νόμου αυτού ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία συγγενικών δικαιωμάτων, χωρίς την άδεια του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη και χωρίς την άδεια του παραγωγού υλικού φορέα, εγγράφει, αναπαράγει ή θέτει σε κυκλοφορία υλικούς φορείς, που περιέχουν εγγραφή της ερμηνείας ή της εκτέλεσης έργου που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 1 έως 5 εκατομμυρίων δραχμών, στην περίπτωση δε που ο υπαίτιος τελεί τις εν λόγω πράξεις κατ' επάγγελμα, επιβάλλεται σε αυτόν κάθειρξη μέχρι 10 ετών και χρηματική ποινή 5 έως 20 εκατομμυρίων δραχμών. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 13 εδ. στ Π.Κ. η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 12 Π.Κ. είναι εφαρμοστέα και στον παρόντα νόμο (πέρα από το άρθρο 66 παρ. 3 εδ. α' αυτού), κατ' επάγγελμα τέλεση του εγκλήματος συντρέχει, όταν, από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης, ή από την υποδομή που έχει διαμορφώσει ο δράστης, με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης της πράξης, προκύπτει σκοπός του δράστη για πορισμό εισοδήματος. Από την τελευταία διάταξη, προκύπτει ότι, για τη συνδρομή της επιβαρυντικής αυτής περίπτωσης, απαιτείται, αντικειμενικά μεν, επανειλημμένη τέλεση του εγκλήματος ή υποδομή με πρόθεση τοιαύτης τέλεσης, υποκειμενικά δε, σκοπός του δράστη να ποριστεί εισόδημα από την τέλεσή του, χωρίς να απαιτείται να υπάρχουν προηγούμενες καταδίκες του δράστη

2. Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από το προσβαλλόμενο βούλευμα, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών που το εξέδωσε, έκρινε και με δικές του σκέψεις, αλλά βασικά, με επιτρεπτή αναφορά στην ενσωματωμένη στο βούλευμα πρόταση του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, ότι προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής σε βάρος του αναιρεσείοντος - κατηγορουμένου, για να στηριχθεί δημόσια κατηγορία στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, για παράβαση των άρθρων 1,12,13γ, 14,16,17,18,26 παρ. 1α, 27 παρ. 1, 51,52,53,60,63,79 Π.Κ. και άρθρων 1,2 παρ. 3,66 παρ.2 Α περ. γ, Γ περ. β', 3 εδ. β' Ν.2121/1993, όπως αντικαταστάθηκε η παρ. 2 του άρθρου 66 Ν.2121, με την παρ. 10 του άρθρου 81 Ν.3057/2002. Δέχθηκε δηλαδή το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, ότι, από τα αποδεικτικά στοιχεία, που προσδιορίζονται ειδικώς και, συγκεκριμένα, από τις καταθέσεις των μαρτύρων, που κατονομάζει, τα συνημμένα έγγραφα, σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορουμένου, προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ....., ... υπηκοότητας, που κατοικούσε στην ....., ενέγραφε και πωλούσε κλεψίτυπους ψηφιακούς δίσκους (CD), που περιείχαν διάφορα ηλεκτρονικά παιχνίδια και προγράμματα για υπολογιστή, χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση του νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και πολιτιστικών θεμάτων. Στη συνέχεια προέβαινε σε πώληση των ψηφιακών αυτών δίσκων εντός του χώρου των ΤΕΙ Αθηνών, χωρίς να πληρώνει δικαιώματα στους νόμιμους δικαιούχους δημιουργούς, καλλιτέχνες παραγωγούς οπτικοακουστικών έργων, σε εταιρείες στις οποίες οι δημιουργοί έχουν αναθέσει τη διαχείριση, προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος, χωρίς τήρηση οιοδήποτε φορολογικού στοιχείου και εκτόπιζε από την αγορά αντίστοιχο αριθμό γνησίων προϊόντων. Την 14.3.2003, πρωινή ώρα, ο ....., πλησίον του σπιτιού του, μετέφερε δύο ασημένιες βαλίτσες. Κατόπιν, σε έλεγχο από αστυνομικούς, στο διαμέρισμά του, την ίδια ημέρα, ανακαλύφθηκε να έχει δημιουργήσει αυτοσχέδιο εργαστήριο παρασκευής ψηφιακών δίσκων. Στη συνέχεια, το βούλευμα αναφέρει από τι αποτελούνταν το εργαστήριο αυτό, για να καταλήξει, ότι ήταν κατάλληλο για τον προαναφερθέντα σκοπό. Περαιτέρω, αναφέρει ότι 3344 ανευρεθέντες κλεψίτυποι δίσκοι, από τους οποίους 1710 PC GAMES, 1105 προγράμματα ηλεκτρονικού υπολογιστή, 410 PSX, 61 DVD και 58 X BOX, βρισκόνταν στην κατοχή του κατηγορουμένου, χωρίς την άδεια των δημιουργών, καλλιτεχνών, παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών, φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας), εταιρειών στις οποίες έχουν αναθέσει τη

διαχείριση, προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος. Οι δίσκοι (CD) περιείχαν ηλεκτρονικά παιχνίδια και κινηματογραφικά έργα ελλήνων και ξένων δημιουργών, μεταξύ των οποίων προγράμματα Η/Υ και ηλεκτρονικά παιχνίδια της εταιρείας "SONY ΕΛΛΑΣ ΑΕΕ". Στη συνέχεια, αναφέρεται στο βούλευμα ο τίτλος κάθε προγράμματος και ηλεκτρονικού παιχνιδιού, καθώς και κάθε κινηματογραφικού έργου ελλήνων και ξένων δημιουργών. Ακόμη παρατίθενται οι επωνυμίες των δικαιούχων παραγωγών εταιρειών. Η παράθεση λεπτομερώς στο βούλευμα όλων των προγραμμάτων Η/Υ και ηλεκτρονικών παιχνιδιών, καθώς και των κινηματογραφικών έργων και ακόμη ο τρόπος της εγγραφής και αναπαραγωγής αυτών δεν συνιστά ανεπίτρεπτη μεταβολή της προκείμενης κατηγορίας κατά του αναιρεσειόντος, όπως αυτός διατείνεται στην ανáιρεση, αλλά διευκρίνιση και συμπλήρωση της αιτιολογίας του σε σχέση με τα στοιχεία της παραπάνω πράξης, για την οποία έκρινε το Συμβούλιο ότι πρέπει να παραπεμφθεί για να δικαστεί στο ακροατήριο του πιο πάνω Δικαστηρίου. Στις εταιρείες δε που λεπτομερώς αναφέρονται στο προσβαλλόμενο βούλευμα ανήκε το δικαίωμα αναπαραγωγής, πολλαπλασιασμού και εκμετάλλευσης, οι οποίες είχαν αναθέσει την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στην "Εταιρεία Προστασίας Οπτικοακουστικών Έργων (ΕΠΟΕ)". Οι λεπτομερώς αναφερόμενοι στο βούλευμα δίσκοι έχουν εγγραφεί και παραχθεί από τον κατηγορούμενο με σύγχρονο σύστημα ηλεκτρονικών υπολογιστών, χωρίς την άδεια των δημιουργών και των εταιρειών στις οποίες οι δημιουργοί έχουν αναθέσει την διαχείριση και προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος. Συνεχίζοντας το προσβαλλόμενο βούλευμα, αναφέρει, ότι, από την υποδομή που είχε διαμορφώσει ο κατηγορούμενος προς παραγωγή των ψηφιακών δίσκων, τους οποίους κατείχε (ύπαρξη συστημάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών διαφόρων τύπων με αναγνώστες και εγγραφείς ψηφιακών δίσκων, οθόνη και φορητό υπολογιστή, φορητούς εγγραφείς) και από το μεγάλο αριθμό αυτών, προκύπτει η επανειλημμένη τέλεση της πράξης της παράβασης του ν. 2121/93 και σκοπός του προς πορισμό εισοδήματος από αυτή. Με αυτά που εκθέτει επ' αυτού το Συμβούλιο στο προσβαλλόμενο βούλευμα, αιτιολογεί πλήρως την κρίση του, γιατί η παραπάνω πράξη του αναιρεσειόντος τελέστηκε σε βαθμό κακουργήματος και ακόμη, με αυτά, καταδεικνύεται ότι υπήγαγε σωστά τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε στις παραπάνω ουσιαστικές ποινικές διατάξεις, τις οποίες ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε. Επομένως ο λόγος ανáιρεσης, ότι το Δικαστικό Συμβούλιο δεν ερμήνευσε, ούτε εφάρμοσε σωστά τις παραπάνω διατάξεις, προκειμένου να καταλήξει ότι η παραπάνω πράξη του συνιστά παράβαση σε βαθμό κακουργήματος, δεν ευσταθεί και ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθεί. Το Συμβούλιο απαντά αιτιολογημένα με το προσβαλλόμενο βούλευμά του και στον ισχυρισμό του αναιρεσειόντος περί πλάνης, δηλαδή ότι δεν γνώριζε, ότι η παραπάνω συμπεριφορά του ήταν πράξη αξιόποινη. Ειδικότερα, επ' αυτού, αναφέρει εκτός των άλλων, ότι είναι γνωστό ότι και τα προγράμματα και τα παιχνίδια για ηλεκτρονικό υπολογιστή δημιουργούνται από άτομα τα οποία έχουν δικαίωμα πνευματικό επ' αυτών, όπως και δικαίωμα διαθέσεώς τους για να αποκομίσουν κέρδος από την πώλησή τους και όχι από κάποια τρίτα άτομα στα οποία δεν έχει χορηγηθεί το δικαίωμα αυτό με νόμιμη συμφωνία από το δημιουργό, η δε τιμή πωλήσεώς τους από τα καταστήματα δεν μπορούσε κατά την κοινή πείρα και λογική να ανερχόταν μόνο σε τρία ευρώ το καθένα (πρόγραμμα). Αυτή η χαμηλή τιμή, την οποία αναφέρει στο απολογητικό του υπόμνημα ο κατηγορούμενος, κατά την αγορά, θέτει σε υποψίες τον αγοραστή, ως προς την προέλευση και τον τρόπο απόκτησης του προϊόντος, όταν το ίδιο έργο στα καταστήματα πωλείται σε πολύ ανώτερη τιμή. Ο κατηγορούμενος, γνώριζε ότι προέβαινε σε παράβαση του νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας, κατέχοντας τους προαναφερόμενους 3344 κλεψίτυπους δίσκους CD ROM, με προγράμματα υπολογιστών και παιχνιδιών που διέθεταν τεχνικά συστήματα (κωδικούς) που τα προστάτευαν και ότι, για την αντιγραφή τους (αρχική), απαιτείται εξουδετέρωση των κωδικών και επομένως γνώριζε ότι η κίνηση για την πώλησή τους, κατόπιν της ως άνω εξουδετέρωσης (των κωδικών) ήταν παράνομη. Κατόπιν το Συμβούλιο, με το προσβαλλόμενο βούλευμά του, απορρίπτει, με βάση τα υπάρχοντα αποδεικτικά στοιχεία, τον ισχυρισμό του αναιρεσειόντος, ότι προμηθεύθηκε τον παραπάνω πολύ μεγάλο αριθμό κλεψίτυπων δίσκων από άγνωστο άτομο με το όνομα "....." και καταλήγει, ότι ο κατηγορούμενος επιδίωκε το κέρδος, πουλώνοντας πολλά προγράμματα και παιχνίδια για ηλεκτρονικό υπολογιστή σε αυτή την τιμή, γνωρίζοντας ότι είχαν εγγραφεί (οι δίσκοι

CD) χωρίς δικαίωμα, κατά παράβαση του Νόμου, περί πνευματικής ιδιοκτησίας και χωρίς οικονομικό όφελος για τους πνευματικούς δημιουργούς, χρησιμοποιώντας προς τούτο τον εξοπλισμό που είχε εγκαταστήσει στο σπίτι του προς αναπαραγωγή των δίσκων C.D. Με όλα αυτά, το Συμβούλιο, με σαφήνεια και πληρότητα, αιτιολογεί την κρίση του για το ότι γνώριζε ο αναιρεσείων, όταν προέβαινε στις προεκτεθείσες ενέργειες, ότι η συμπεριφορά του ήταν παράνομη και ενέπιπτε στις απαγορευτικές διατάξεις του παραπάνω νόμου, περί πνευματικής ιδιοκτησίας και, ως εκ τούτου, ποτέ δεν πίστεψε αυτός, ότι προέβαινε, με τη συγκεκριμένη συμπεριφορά του, σε νόμιμη ενέργεια. Και ότι, συνεπώς ο παραπάνω αντίθετος ισχυρισμός του είναι αβάσιμος.

3. Από όσα προαναφέρθηκαν, σαφώς προκύπτει, ότι το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών, με αυτά που δέχθηκε και ακολούθως παρέπεμψε τον αναιρεσείοντα-κατηγορούμενο ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, προκειμένου να δικαστεί για την παραπάνω εγκληματική πράξη, διέλαβε στο προσβαλλόμενο βούλευμά του την απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σε αυτό, με σαφήνεια και πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις και λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την ανάκριση, τα οποία συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του παραπάνω εγκλήματος, για το οποίο κρίθηκε παραπεμπτός ο κατηγορούμενος και μάλιστα στην κακουργηματική του μορφή, αφού δέχθηκε κατ' επάγγελμα τέλεση αυτού από την υποδομή που είχε διαμορφώσει αυτός και την οργανωμένη ετοιμότητά του.

Ακόμη στο προσβαλλόμενο βούλευμα εκτίθενται τα αποδεικτικά μέσα από τα οποία το Συμβούλιο συνήγαγε τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά και τους νομικούς συλλογισμούς, με τους οποίους υπήγαγε αυτά στις εφαρμοσθείσες παραπάνω ουσιαστικές διατάξεις, τις οποίες ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε. Έτσι, οι από το άρθρο 484 παρ. 1 στοιχ. α' (απόλυτη ακυρότητα λόγω μεταβολής της κατηγορίας), στοιχ. β' και δ' του ΚΠΔ λόγοι της αναιρέσης, με τους οποίους υποστηρίζονται τα αντίθετα, είναι αβάσιμοι. Οι λοιπές, στην κρινόμενη αίτηση διαλαμβανόμενες αιτιάσεις πλήττουν την αναιρετικά ανέλεγκτη κρίση του Συμβουλίου σε σχέση με την εκτίμηση των αποδείξεων και είναι, για το λόγο αυτόν, απαράδεκτες.

4. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η παραπάνω αίτηση και να καταδικαστεί ο αναιρεσείων στα δικαστικά έξοδα (άρθρο 583 παρ. 1 ΚΠΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 2 Δεκεμβρίου 2003, με αριθμό έκθεσης 5/2003, αίτηση του ..... του ....., για αναίρεση του 4165/2003 βουλευμάτος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών.

Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα, που ανέρχονται σε διακόσια δέκα (210,00) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε, στην Αθήνα, στις 30 Νοεμβρίου 2004. Και Εκδόθηκε, στην Αθήνα, στις 24 Μαΐου 2005.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ